MÁME-LI DÍTĚ VYCHOVÁVAT, JE TŘEBA,

ABYCHOM SE TAKÉ STALI DĚTMI ....

Vzhledem k tomu, že dítě v předškolním věku potřebuje své síly k rozvoji a upevnění stavby orgánů a své tělesnosti, není naše výchova zaměřena přednostně na rozvoj intelektu. Poskytujeme dětem co nejširší toho, co rozvijí vůli, cítění a myšlení a co tyto tři oblasti uvádí v soulad. Veškerá činnost je vedena s vědomím, že dítě musí mít možnost spoluprožívat a spoluvytvářet život v mateřské škole i jejím blízkém okolí.

Při plnění záměrů našeho programu povedeme děti k takovému způsobu života, který bude zaměřen na hledání harmonie mezi člověkem a přírodou, mezi společností a jejím životním prostředím tak, abychom v dětech vypěstovali úctu k životu a k přírodě ve všech jejich formách. K tomu využijeme v co největší míře hru. Hra je stará jako lidstvo samo. Hrou se učí i zvířecí mláďata, hrou se přirozeně a nenásilně učí děti dříve, než je zasáhne "vážné učení". Hra je plnohodnotný a efektivní nástroj použitelný jako součást učení. Je přirozená, dětem blízká, poskytuje dětem citově bezpečné prostředí, napomáhá zapojení, otevřenosti a osobnímu rozvoji každého hráče.
V průběhu našich činností budeme maximálně využívat knihy, bude nedílnou součástí většiny aktivit. V době počítačů a vyspělé techniky kniha ztrácí své místo. V MŠ je snad ještě možnost to napravit. Vlastním příkladem a přesvědčením, láskou ke knize. Doma se vytrácejí chvilky nad knihou, společné procházky a vyprávění o tom, co děti prožívají, cítí, co vidí kolem sebe. ... zkrátka, "není na to čas."